

rečeh posebno bistrovidni vladarici, ne odide nevarnost, ki jej preti, zato začne prevdarjati, kako bi bilo temu pomagati moč. Zdajci se spomni, da je v vasi Štadic vladika, z imenom Přemisl, sicer reven, pa od nog do glave junak in ljudomilega srca. Poznala ga je že od mladih let, ker sta se namreč v Budečki šoli, ki jo je bil rajni njen oče Krok osnoval, skupaj učila. Dobro jej je bilo znano, da bistroumni junaški Přemisl si zemljišče sam orje in na kmetiji svoji pičlo hrano vživa. Tega si izvoli modra Libuša družitelja in branitelja Čehov.

Po dobrem premisleku skliče leta 722. slovanska kneginja svoje ljudstvo in najznamenitnejše vladike, ter jih nagovori tako-le: „Drago mi ljudstvo česko! Sklenila je tvoja kneginja, goreča neskončne ljubezni do tebe, tvojim željam vstreči, zato si je supruga in tebi vladarja izvolila. Mož je moder in junašk, ki samoročno obdeluje dobrave, čeravno je vladika; on zna krepko meč sukati, in postavil bo sovragom močno jéz. Naj se podajo trije vladiki v Štadic, in tistega možá, ki ga na polji najdejo, da zemljo orje, tega naj z vso častjo svojega vojvoda in supruga Libuše sprejmejo; ta naj vlada z mano čez vse milo mi ljudstvo česko!“

Veselo je ljudstvo poslušalo ovi govor Libuše. Koj se trije vladiki na pot podajo k presrečnemu možu, ki ga je zadela taka čast, mu jo naznanit in ga povabit na kneževski stolj Višegradski.

Ko so se poslanci Libuše oratarju bližali, jih Přemisl pohlevno vpraša: kaj da želé. Zdaj reče eden izmed njih: „Glejte mizo! ta je, na kateri prihodnji česki vladar pičlo hrano vživa, nujte! pozdravimo ga vojevodo českega, in peljimo ga k slavni kneginji na Višegrad“. Storé. Razodenejo mu namen prihoda svojega in želje kneginje slovanske. Nič se ni obotvljal Přemisl; odjarmi junca in odrine s poslanci do kneginje česke. Zavideli so mu vladiki nenadno čast in marsikdo si želi njegovo mesto. Jedva je radostno ljudstvo poslancev čakalo, zbrano na Višegradu. Z velikim veseljem jih je prisedše sprejelo, in novega vladarja srčno pozdravilo.

Leta 723. je bil česki narod se že mnogo pomnožil. Libuša, ljubezni goreča vladarica, bi ga rada celega v svoji bližnji okolici imela; zato sklene ob bregovih Veltave blizo Višegrada mesto zidati. Gosti gozdi so redili o oni dôbi mnogo zverine v isti okolici. Vojevodinja pošlje tri vladike v kraj, kjer se dandanes potok Barska v Veltavo izliva. „Tamo, jim pravi, boste našli moža, ki nekaj opravlja. Vprašajte ga: kaj da dela, in mi povejte“. Veseli vladiki odrinejo na omenjeni kraj, in res najdejo moža, ki se samotni hišici vhod postaviti trudi. Pobarajo ga: „Kaj delate?“ Odgovori jim: „prag“.

Na to se poslanci možje vrnejo in naznanijo Libuši, kar so videli in čuli. Vesela Libuša reče: „Tako je! Prag naj se mesto zove; on naj bode vhod, skozi ktereга boste k srcu mojemu pot našli“.

Neizrekljiva radost prevzame ljudstvo in ljubezen do modre in dobrotne kneginje se še više vtrdi. Gozd se posekuje, močvirnati prostori se posipajo, dolinice poravnava in lepe hiše se začenjajo dvigati na tem prostoru. Vedno večja je bila množica naselnikov, in kmalu se je sezidalo znamenito mesto. Navdušena Libuša pa prerokuje mnogo od prihodnje imenitnosti predragega jej mesta. Kar je pa prerokovala, na tanko se je spolnilo o poznejši dôbi. Kmalu je trdno stalo slavnoznanostno slovansko mesto — zlatna Praga!

Pivčan.

Mnogovrstne novice.

* *Slavljenje ruskega cara Petra Vélikega v Londonu.* V znamenje, da se približuje dvestoletni spomin Petra Vélikega, so postavili v Londonu veliki ščit na ono mesto, kjer je delal nekdanj Peter I. kot prost tesár. Na ščitu je napis: „Na tem mestu je delal kot tesár pri izdelovanju ladij (brodov) Peter, ki je pozneje bil car ruski in imenovan Peter Véliki“. „Obzor“.

* *Kulturonosna misija Nemcev.* Zaveznemu svetu Nemškemu je vlada pruska predložila načrt postave, ki določuje, da v prihodnje mora biti uradni jezik v celi Alsaciji in Lotringu nemški jezik. Na eni strani novopečenege nemškega cesarstva vrivajo svoj jezik Poljakom, na drugi pa hočejo ponemčiti Francoze. Kako oni o tem postopajo, ni treba opisovati Hrvatom — piše „Obzor“ — katerim je še v živem spominu ponemčevalna dôba Bachovega absolutizma. Tej opazki dostavljamo mi Slovenci to, da, kar je na Hrvaškem bilo, je dandanes še pri nas na Slovenskem! Nemeč res ne more živeti, da ne bi v jarem svojega jezika tlačil družih narodov pod pretvezo, da mu cepi edinozveličavno kulturo!

* *Zagrebska opera gré, kakor „Südsl. Zeitg.“* piše, po končani zimski sezonu 15. dne t. m. pod vodstvom našega rojaka in velecenjenega tenora g. Fr. Gerbic-a v Beligrad, da ondi predstavlja slovanske opere.

* *Ruske finance.* Vkljub velikim ovéram, ki jih je imela ruska država po nesrečni vojski v Krimu, je vendar razvitek narodnega bogatstva čedalje večji. Državni dohodki so znesli preteklo leto 16 milijonov in 665.000 rubljev, stroški pa le 12 milijonov in 873.000.

Dopisi.

Iz Trsta. — Deželna komisija, izvoljena za razstavo dunajsko, se je razdelila v 3 pododbore, katerih eden bode delal za Tržaško, drugi za Goriško, tretji za Istrijo. Izvrševalni odbor šteje 20 glav.

V Rojanu. — Zarad grdega vremena smo bili prisiljeni, „besedo“ za stradajoče Kranjce na belo nedeljo 7. aprila preložiti, bodi-si vreme ta večer kakoršen koli. Uljudno se vabijo vsi častiti udje in rodoljubi, naj obilo pripomorejo v blagi namen. Vstopnina je za vsacega gospoda 30 krajc. Radodarnosti se ne stavijo meje. Ivan Dolinar, tajnik.

Štajarsko. Iz Gradca. — Tudi pri nas je ustanovljena deželna komisija za dunajsko veliko mednarodno razstavo, ki bode prihodnje leto na Dunaji, in je začela svoje delovanje s tem, da je oklicala poziv do obrtnikov, kmetovalcev, gozdarjev, rudarjev, zastopnikov znanosti in umetnij, naj bi vse moči napeli, da bode Štajarska dostojno zastopana v razstavi. Čudili smo se koncu tega poziva, ki ga je 7. u. m. oklical izvrševalni odbor iz Gradca, ki se glasí tako-le: „Ponašamo se, da smo Avstrijanci, da smo „slovenski Štajerci“ — in pod tem pozivom stoji podpis Kaiserfelda! Se vé da, kedar je treba povelicati deželo, takrat so Slovenci dobri, sicer pa jih ne poznajo, in še v Mariborski vinski šoli ne!

Črnomelj 31. marcija. (Beseda na korist pogorelcem; odhod dr. Pestotnika; potreba okrajnega zdravnika.) 24. dne t. m. je narodna naša čitalnica na korist pogorelcem Dobliških predstavila 2 gledališčni igri: „Samoglavnež“ in pa „Čiganska družba“, potem pa je bila tombola. Dohodkov je bilo 60 gold., od katerih pa se morajo stroški odšteti. Grdo vreme bilo je krivo, da nismo imeli vnanjih gostov. Vsi igralci so občinstvu jako vstregli, kajti vsi so se védli na odru tako, kakor da bi bili vže

večkrat „na deskah, ki svet pomenijo“. Hvala jim! „Cigansko družbo“ pa tudi so diletanti v vsem: v obleki, počitku, godbi in plesu tako izvrstno posneli, da ploska ni bilo pred ni kraja ni konca, dokler niso ponovili zanimivega tega prizora. Lepo so pokazali vrli naši sinovi in častite naše hčerke, da jim je domača reč živo pri srcu. Le naprej tako! Omeniti pa moramo še posebno gospodičino Dragotino Pršetovo, ktera je hvalevredno pripomogla pri vajah in s soffiranjem pri igri „Samoglavnež“. Gospodičina Pršetova, rojena Belokrajnica, je že pred leti prva na oder stopila z domačim jezikom, in si prislužila venec iskrenega rodoljubja. — Veselemu temu poročilu imamo pa danes dodati drugo žalostno. Milujemo, da nas je naš dosedanji zdravnik dr. Pestotnik zapustil, ki je bil med nami skozi 13 let in si v poslu svojem resničnega prijatelja človeštva pri vsaki priliki skazal ter si tako občno spoštovanje ljudstva našega pridobil. Ali in kedaj dobimo spet zdravnika za naš okraj, to sam Bog zna. Če ga kmalu dobimo, bode to znamenje, da vlada po očetovsko za nas skrbi, — mačehovske skrbi smo že do grla siti! Onih 400 gld., ktere je na leto in dan okrajni zdravnik imel, bogme! da zdaj ne bo nikakor prihranjenih. Le enekrat naj pride zdravnik iz Kočevja na leto le-sem, pa je požrtih 400 gold., — a ljudstvo je vendar-le brez zdravnika. Politični okraj Črnomelj s sodnijama Črnomelj in Metliko šteje blizo do 30.000 duš, pa ni se mu privoščil okrajni zdravnik — se vé, ker na leto revnih 400 gld. stane! — za brezpotrebne poti in cipke reči se pa ima novcev kot čepin. In tako smo mi, že od vseh strani zapuščeni siromaški Belikranjci in pošteni Avstrijani, zdaj tudi brez lastnega zdravnika, čeravno smo upanja polni iz poročila dr. Jan. Bleiweisa v dežel-nem zboru slišali, kako krepko so se naši zastopniki potegnili za nas in še druge kraje, kterim so okrajne zdravnike vzeli. Tu spet preočitno vidimo, kako škodljiv je deželam oni centralizem, po kterem dunajski gospodje brez znanja posamesnih dežel in njenih potreb odločujejo deželam, kaj naj imajo in kaj ne. Slišimo praviti, da ne eden sedanjih ministrov kranjske de-žele še videl ni, in tem manj, da jo pozná, in vendar je osoda naša v njenih rokah in enacega državnega zbora, ki ne pozná razmer deželnih, pa vendar o njih odločuje!

Iz Semiča na Dolenskem. — 17. dne sušca je bil g. Janez Šusteršič, tukajšnji posestnik, izvoljen za župana (s 16 glasovi izmed 18). Ker je okrajno gla-varstvo volitev za veljavno priznalo, je bil 19. sušca v prisego vzet in županovanje nastopil.

Iz Poljan nad Skofjoliko 2. aprila. I. G. (Zahvala kmetijski družbi.) Kakor se je v Colu nad Vipavo Su-folška svinjka dobro obnesla, in 6 samčkov storila, tako tudi pri nas v Poljanah moramo kmetijski družbi zahvalo izreči, da nam je po tej poti pripomogla k žlahnemu plemenu, ki bode zboljšalo domačo našo rejo; tudi pri nas je Sufolška, ravno takrat kupljena svinjka, na velikonočno nedeljo 6 svinjic in dva prasička nam za pirhe prinesla.

Iz Ljubljane. (Iz seje deželnega odbora 29. marcija.) Na predlog novega občinskega starešinstva v Motniku je sklenil deželni odbor, da odstopivšemu županu Lukežu Brvarju, ki je skoz 23 let na blagor in splošno zadovoljnost Motniških občanov županoval, se dá pohvalno pismo, pa se tudi c. kr. deželni vladi priporoči, da ga tudi ona poslaví za dolgo, neutrudno in lo-jalno delovanje v javnih zadevah. — Občini Šent-Vidski pri Vipavi se je dovolilo pobiranje 25% občinske priklade na vse direktne davke s prikladami vred za leto 1872.; občini Knežaški pa, da pobira 1 krajc. od vsacega bokala potočenega vina. — Znesek

74 gold. 40 kr., ki ga je poslala čitalnica goriška v podporo stradajočim na Kranjskem, se izroči deželni vladi z določbo, da se ima ta dar obrniti za semensko žito in sadeže. — Vsled nove organizacije deželne ljubljanske bolnišnice je po sklepu deželnega zbora odbor izvršil za vsa različna opravila nove službene navode (inštrukcije), sedanjim napravam primerne.

— (*Vélika razstava na Dunaji.*) Prvi občni zbor deželne komisije bil je 9. sušca. Predsednik pl. Karol Wurzbach je pričel zborovanje z ogovorom namenjenim važnosti razstave, ter naznanil, da je ud komisije g. Janez Podrekar iz Kamnika umrl in da se je g. Ter-pinec odpovedal. C. k. vladni svetovalec knez Metternich poroča o dopisih, kteri so došli komisiji. Razprave, kako naj bi se razdelila cela komisija, da bi bilo mogoče vspešno delovanje, so se vdeležili gg.: dr. Costa, dr. J. Bleiweis, Šolar, Deschmann, Murnik, knez Metternich, Roth, baron Apfaltrern, V. C. Supan. Konečno je obveljel predlog dr. Coste, vsled kterega se ima komisija razdeliti v 5 odsekov, od kterih bi imel opraviti 1. z rudarstvom in plavžarstvom (grupa 1); 2. z kmetijstvom (grupe 2 in 20); 3. z obrtnijo, trgovstvom in rokodelstvom (grupe 3 do 11, in 13 do 17); 4. z umetnijo in vedami (grupe 12, 18, 19, 21 do 26); in 5. s statistiko. Sprejel se je tudi predlog dr. Coste: naj vsaki ud prostovoljno izvoli si odsek, v kterem hoče delovati, ali da primoran je vsakdo vsaj v en odsek stopiti. Vsled tega so se vpisali v 1. odsek gg.: rudarski glavav Trinker, baron Mihael Zois, župan pl. Kapus, Homač, viši rudarski svetovalec Lipold, K. Lukmann, vladni svetovalec Roth; — v 2. odsek gg.: deželni predsednik pl. Wurzbach, deželni glavav grof Auersperg, Trinker, župan Železnikar, župan pl. Kapus, vitez Zavinšek, baron Apfaltrern, dr. Jan. Bleiweis, dr. Costa, Faber, vitez Gutmannsthal, Homač, Peter Kozler, grof Lanthieri, Lipold, Naglas, Tschinkel, Roth; — v 3. odsek gg.: podpredsednik komisije V. C. Supan, Deschmann, Železnikar, pl. Kapus, Ankemius, Faber, Jan. Horak, Peter Kozler, Lipold, Lukmann, Janez Murnik, Naglas, Tschinkel, Pakič in Samassa; — v 4. odsek gg.: Trinker, Deschmann, baron Zois, vitez Zavinšek, baron Apfaltrern, dr. Costa, prof. Globočnik, vitez Gutmannsthal, grof Lanthieri, knez Metternich, Samassa, Jan. Šolar; — v 5. odsek gg.: V. C. Supan, grof Auersperg, vitez Zavinšek, dr. Janez Bleiweis, dr. Costa, knez Metternich in Jan. Murnik. Sklenilo se je pa tudi, da oni gospodje, kteri niso v tem zboru nazoči bili, naj naznanijo izvrševalnemu odboru, v kteri odsek da hočejo se vpisati. Sprejeli so se dalje predlogi: 1) naj oni gospodje, kteri ne morejo vstopiti v izvrševalni odbor, to precej naznanijo; 2) naj se voli iz celega zbora 12 udov v izvrševalni odbor; 3) načelniki odsekov ali njih namestniki so tudi udje izvrševalnega odbora; 4) vsi udje, kteri niso izrekoma izjavili, da ne morejo sprejeti volitve v izvrševalni odbor, naj se štejejo kot izvoljeni. Ti so gg.: Trinker, baron Mihael Zois, Deschmann, baron Apfaltrern, dr. Costa, Globočnik, vitez Gutmannsthal, Kozler, grof Lanthieri, knez Metternich, Jan. Murnik, Samassa in Jan. Šolar. Sprejela sta se še predloga: izvrševalni odbor se pooblastuje dopisovalce imenovati; in izvrševalni odbor se pooblastuje javni oklic k vdeležbi razglasiti in razdeliti.

(Dal. prih.)

— Do danes še ni znano, kdo da bode c. k. deželni predsednik; zmirom pa se ponavljajo glasovi, da bode grof Aleks. Auersperg, sedanji deželni glavav. Kterega pa potem na njegovo mesto za deželnega glavavja posadí ministerstvo Auerspergovo, se tudi še ne vé; popred se je v časnikih bralo, da

dr. Razlaga, zdaj da mestnega župana Dežmana, nekteri mislijo na dr. Zavinška, ki poslednji čas o častnih naslovih jako hitro pleza od lestvice do lestvice.

— (Občni zbor društva „Slovenije“) je jutri (v četrtek) zvečer ob 7. uri, kakor so „Novice“ že naznanile, z dvema važnima razpravama: o volitvah mestnega odbora in o Predelski železnici, nasprotnici Loški.

— (Dramatično društvo) je v pondeljek v deželnem gledališču sklenilo svoje predstave s ponavljanjem Raimundovega „Zapravljivca“. V vseh prostorih — razen onih lóž, ki se dosledno nikoli ne odpró slovenskim igram — polno gledališče kazalo je očitno, da dobro izbrane in dobro predstavljene igre zmirom polnijo gledališče. Naj bi to častitemu ravnateljstvu dramatičnega društva strogo vodilo bilo za prihodnjo saisono! „To sami vemo“ — nam bode odgovorilo ravnateljstvo — „allein können wir gute Stücke aus der Erde stampfen, wachsen uns Dramen auf der flachen Hand?“ — Brez zamere, gospodje! one naše besede gredó le na adresu tistih, ki so tako neusmiljeno kritikovali slovenske igre, da nam je srce veselja igralo mislé na to, kako obsuti bodemo kmalu po njih s klasičnimi izvirniki. Al leto je prešlo in spet leto, in celó darila so bila razpisana, pa iger le — ni! Žalibog! veliko besedi, ploda pa nič.

— (Pobirki iz časnikov.) „Tagblatt“ je spet pokazal, da ima „špiceljne“ nastavljene v cerkvi, kajti da bi kak patron njegov v cerkev šel iz družega namena, to ni misliti. Kdor tedaj izmed konfesionloserjev gré dandanes k pridigi, gré le za „špiceljna“. Na véliki petek dopoldne je v stolni cerkvi g. Kljun nemški tako izvrstno pridigoval, da smo od več strani slišali željo, naj bi ta pridiga prišla v tisku na svitlo. Pridiga ni obravnavala izrekoma nikakoršnega političnega predmeta in je le zgodovinsko segla v ono veliko dogodbo, ktere spomin katoliška cerkev obhaja véliki teden. In v tej pridigi je „Tagblattov“ špicelj najdel „geschmacklose Ausfälle politischer Natur“! Se ve da po „geschmacku“ Tagblattovskem bi pravo le to bilo, da bi se vse katoliške cerkve podrle ali saj v plesišča premenili, da bi konfesionloserji več prostora imeli tudi o postu „bale“ napravljati kakor so začeli že letos tudi v Ljubljani. Čemu neki so cerkve takim ljudém, kterim so duhovniki „priviligirte Müssiggänger“, kakor je unidan „Tagblatt“ kar naravnost rekel, in po takem škofom vindiciral imé generalov „priviligirter Müssiggänger“! Ko smo spet letos videli, kako pridno in obilo so mestjani naši obiskovali véliki teden božje grobe in se je po takem očitno kazalo, da vse agitacije „Tagblattove“ so malo zdale, koj smo si mislili, da bode razpustil žole o tej „geschmacklosigkeit“, in res je g. Kljunova pridiga morala za to psovana biti. Dandanes je ljublj. „Tagblattu“ vsaka pridiga „politična“ pridiga, kakor je tudi „Tagblattu“ tirolskemu, o katerem „Vaterl.“ po pravici pravi, da je le „im Preussenthum und Teufelsruhm gesinnungstüchtig“. Cerkev mora skrbno čuvati svoje svetinje, in če vidi, kako sovražniki njeni prav očitno rušijo vero, mora očitno se zoperstaviti takim nakanam, in mesto za to so prižnice. Tako bilo je vselej in tako mora biti še posebno dandanes. Če tega patroni „Tagblatta“ ne vedó, naj vzamejo v roke slovečega pridigarja na cesarskem dvoru dunajskem pred 200 leti P. Abraham a Sancta Clara. Njegove pridige so bile pogostoma politične, in še se ni pozabilo, da posebno takrat, ko je Turek oblegal Dunaj in je šlo za to: ali zmaga koran ali evangeliij, in je vsa Evropa svoje oči obrnjene imela na Dunaj, je P. Abraham stopil na prižnico in navdušeno govoril Dunajčanom na srce, naj se združeni zoperstavijo koranu. In njegova pridiga „Auf, ihr Christen!“ je čudeže de-

lala. Dandanes se nam ni bati Turka, al še hujšega sovražnika — brezverstva!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja 28. marcija. — Vladni časnik je danes naznanil cesarsko potrjenje zasilne volilne postave (pravijo, da konec tega meseca bodo po vseh deželah nove volitve taci poslancev, ki niso prišli v državni zbor); isti časnik naznanja imenovanje c. k. polkovnika Horsta, ki je dozdej le voditelj bil ministerstva za deželno brambo, za pravega ministra, in pa potrjenje državnega proračuna dohodkov in stroškov za letošnje leto. Stroški so šteti na 353 milijonov in 714.207 gld., dohodki pa na 353 milijonov in 776.901 gold., po takem bi dohodki preseglí stroške za 62.694 gold. To je pa le na videz tako, v resnici je drugače, kajti gotovina državnih blagajnic se šteje na 18 milijonov in pol, in ti milijoni so kot dohodki šteti; tudi se bode od ostankov državnega posestva prodalo spet za $1\frac{1}{5}$ milijona, in tudi to se šteje kot dohodek. Davki ostanejo kakor so bili, redni tako kakor izredni. Znesek direktnih davkov je cenjen na $83\frac{1}{8}$ milijonov, nedirektnih pa na $178\frac{1}{8}$ milijonov, znesek colnine na $17\frac{1}{8}$ mil., dohodkov od državnega posestva na $4\frac{1}{3}$ mil., rudarstva na $4\frac{1}{5}$ mil., poštne na $13\frac{1}{3}$ mil., telegrafov na $2\frac{1}{6}$ mil. Izmed direktnih davkov je znesek zemljiškega davka cenjen na $36\frac{1}{8}$ mil., hišnega na 20 mil., pridobnine na $8\frac{1}{6}$ mil., dohodnine na $18\frac{1}{5}$ mil. Med nedirektnimi davki je davek od žganja cenjen na $7\frac{1}{7}$ mil., od vina in mošta na $3\frac{1}{8}$ mil., od piva na $19\frac{1}{7}$ mil., od mesá in klavne živine na $4\frac{1}{2}$ mil., od sladkora na $11\frac{1}{2}$ mil., od solí na $18\frac{1}{2}$ mil., od tobaba na $51\frac{1}{7}$ mil., od kolka (štempeljna) na $13\frac{1}{3}$ mil., od taks in pravnih pristojbin na $26\frac{1}{3}$ mil., od loterije na $13\frac{1}{8}$ mil., od cestnin in mostnin na $2\frac{1}{2}$ milijona.

— O vélikonočnih praznikih so vsi ministri, od prvega do zadnjega, šli okrepat se na deželo po vélikem trudu, ki so ga imeli, da so zasilno volilno postavo vrinili „Dalmatincem in Primorcem“. To je edina stvar, o kateri se raduje Auerspergovo ministerstvo — al „Reform“ po pravici trdi, da je revna stvar, če ministerstvo morale s silo (Noth) vzdržavati državni zbor.

Česko. Iz Prage. Silovitosti, ki se neprenehoma godé pri nas v volitvenih zadevah, so takošne, da pred malo tedni nikdo ne bi bil verjel, da je to mogoče. Oklic volilnega odbora, kteri českemu plemstvu nasvetuje, kakošne možé naj volijo za poslance, je bil v prepoved djan, pozneje pa vendar spet oproščen. V mesto Kolin je cesarski namestnik general Koller poslal cel batalijon vojakov, ki so bili vkvartirani v 16 hiš po 15 do 30 mož z ukazom, da jih mestjani morajo preživiti in oskrbeti z vsem, česar potrebujejo; stroške pa bodo poplačali potem tisti, ki bodo krivi spoznani, da so pomagali ali se vdeležili onih deputacij (poslanstev), ki so šle na nektere grajščine prosit njihove njim znane lastnike, deloma prijatelje, naj nikakor ne volijo ustavovercev. General Koller pa je te prošnje vstavil v vrsto „nevarnih demonstracij“, „žuganja“ in „strahovanja“. Na to je šlo mnogo mestjanov iz Kolina k generalu v Prago, pritožit se zoper neupravičeni ukaz, in po pričah dokazati mu, da nikodar niso nič pregrešili. Al general jim strogo odgovorí: „to meni nič mar, kakošen vtisek deputacija naredí na tega ali unega; po mojih mislih je to strahovanje in dolžnost moja je, to odvrniti“. Tako odpravljena deputacija se je podala do Njegovega Veličanstva v Pešt; tù se jej je reklo, naj prošnjo svojo izročí cesarjevi